Στή Σοβιετική Ἕνωση κρατικό πρόγραμμα γιά τήν ὀγκολογία

Ἄθρο τοῦ Προέδρου τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας

Τὸ πρόβλημα τῆς πάλης μὲ τοὺς κακοήθεις ὄγκους ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἰατρούς χρειάζεται νὰ τραβήξει τὴν προσοχὴ καὶ ἑνὸς εὐρύτατου κύκλου εἰδικῶν. Ἐμεῖς ἀπὸ παλιὰ προσπαθοῦμε νὰ ὀργανώσουμε μιὰ τέτοια συνεργασία. Ἡ συνεργασία αὐτὴ προβλέπεται στὸ Κρατικὸ πρόγραμμα γιὰ τὶς ἔρευνες στὸν τομέα τῶν ὄγκων, ποὺ τὸ σχέδιό του ἐγκρίθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὸ Προεδρεῖο τῆς Ἀκαδημίας ἰατρικῶν ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ.

Τὸ πρόγραμμα γιὰ τὴν ὀγκολογία, ποὺ ἐκπονήθηκε ἀπὸ τὸ Ἐπιστημονικὸ συμβούλιο γιὰ τοὺς κακοήθεις ὄγκους τοῦ Προεδρείου τῆς Ἀκαδημίας Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ καὶ τὸ Ὀγκολογικὸ Ἐπιστημονικὸ Κέντρο τῆς Ἀκαδημίας Ἰατρικῶν Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ περιλαμβάνει τέσσερα μεγάλα τμήματα. Στὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ σημειώνονται οἱ βασικὲς κατευθύνσεις τῶν ἐργασιῶν. Ἔτσι π.χ., στὸ πρῶτο τμῆμα ἀσχολοῦνται μὲ πειραματικὲς θεωρητικὲς ἔρευνες ποὺ προβλέπουν ἐργασίες γιὰ τὴν ἐπισήμανση καὶ μελέτη ὀγκογενῶν ἰῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων, γιὰ τὴν ἀνοσολογία τῶν ὄγκων ἡν μελέτη τῶν διαφόρων καρκινογενῶν παραγόντων χημικῆς καὶ ἀκτινεργοῦ προελεύσεως γιὰ τὴν γενετική, τὴ βιοχημεία, τὴ βιολογία τῶν κακοήθων ὄγκων. Ὁ τελικὸς σκοπός του εἶναι ἡ ἀνακαλυψη τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν μηχανισμῶν τῆς ἐμφάνισης καὶ ἀνάπτυξης τῶν ὄγκων.

Τὸ δεύτερο τμῆμα περιλαμβάνει τὶς ἔρευνες στὸν τομέα τῆς ὀργάνωσης τῆς πάλης κατὰ τοῦ καρκίνου καὶ τῆς προφυλακτικῆς τῶν κακοήθων ὄγκων. Τὸ τρίτο τμῆμα τὶς ἔρευνες γιὰ τὴν ἐπιδημολογία τῶν κακοήθων ὄγκων. Καὶ τέλος τὶς κλινικὲς ἔρευνες, ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν τελειοποίηση τῶν ὑπαρχόντων καὶ τὴν ἐπεξεργασία νέων μεθόδων τῆς πρώϊμης διαγνωστικῆς καὶ τῆς θεραπείας τῶν ὀγκοειδῶν καὶ προγκοειδῶν ἀσθενειῶν.

Τὸ πρόγραμμα ἔχει ὑπολογισθεῖ γιὰ τὴν περιοδο μέχρι τὸ 1990. Παίρνουν σ' αὐτὸ μέρος τὰ ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῆς ΕΣΣΔ, τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ καὶ τῶν Ἀκαδημιῶν τῶν ἑνωσιακῶν δημοκρατιῶν, τὰ πανεπιστήμια καὶ τὰ ἱδρύματα διαφόρων ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Ἡ συνένωση τῶν προσπαθειῶν τῶν ἐπιστημόνων, ποὺ ἐργάζονται σέ διαφόρους τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, ὅπως καὶ ἡ διεθνὴς συνεργασία στὸν τομέα τῆς ὀγκολογίας εἶναι ἀναγκαία στὶς μέρες μας καὶ ἀναπτύσσεται μὲ ἐπιτυχία.

Στὴ διεθνὴ συνεργασία βοηθᾶ ἡ ἐργασία τῆς Διεθνοῦς Ἀντικαρκινικῆς Ἕνωσης, τῆς Παγκόσμιας Ὀργάνωσης Ὑγείας, τοῦ Διεθνοῦς Πρακτορείου γιὰ τὴν μελέτη τοῦ Καρκίνου στὴ Λυών, οἱ ἐργασίες γιὰ ἕνα ἑνιαῖο πρόγραμμα στὸ σύστημα τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἀλληλοβοηθείας (ΣΟΑ). Ἀναπτύσσεται ἐπίσης καρποφόρα ἡ συνεργασία τῶν σοβιετικῶν ἐπιστημόνων μὲ τοὺς ὀγκολόγους τῶν ΗΠΑ, τῆς Γαλλίας καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν. Στὸν τομέα τῆς ὀγκολογίας ὑπάρχουν ἀκόμη πολλὰ ἄλυτα προβλήματα καί, φυσικὰ οἱ συνδυασμένες ἔρευνες τῶν ἐπιστημόνων τῶν διαφόρων χωρῶν αὐξάνουν τὶς ἐλπίδες γιὰ μιὰ πιὸ γρήγορη λύση τοῦ προβλήματος τῶν κακοήθων ὄγκων.

Ἡ πλήρης χρησιμοποίηση ὅλων τῶν ἐπιτεύξεων τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τὴν πρακτικὴ ὑγιεινὴ εἶναι ἀνάγκη ποὺ ὑπαγορεύουν οἱ καιροί. Ἐνῷ σήμερα εἶναι δύσκολο νὰ ἐπιδράσουμε στὴν καμπύλη αὔξησης τῆς νοσηρότητας ἀπὸ καρκίνο, ποὺ σὲ σημαντικὸ βαθμὸ ἔχει σχέση μὲ τὴν αὔξηση τῆς διάρκειας τῆς ζωῆς καὶ τὴν συνεχῆ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γερόντων καὶ τῶν ὑπερήλικων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν μεγαλύτερον κίνδυνο νὰ ἀρρωστήσουν ἀπὸ καρκίνο, ἡ μείωση τῆς θνησιμότητας ἀπὸ κακοήθεις ὄγκους εἶναι ἕνα ἐντελῶς πραγματοποιήσιμο καθήκον.

Ἡ ἔγκαιρη διάγνωση, ἡ τελειοποίηση τῶν μεθόδων θεραπείας εἶναι ὁ δρόμος τῆς μείωσης τῆς θνησιμότητας ἀπὸ καρκίνο. Οἱ μαζικὲς προφυλακτικὲς ἐξετάσεις τοῦ πληθυσμοῦ, ποὺ σὲ εὐρεῖα κλίμακα πραγματοποιοῦνται στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ἐπιτρέπουν νὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ ὄγκοι στὸ πρώϊμο στάδιο. Ἡ μέθοδος τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν τὰ προσεχῆ ἔτη θὰ τελειοποιηθεῖ καὶ θὰ διευρυνθεῖ.

Τὰ στατιστικὰ στοιχεῖα δείχνουν ὅτι ἤδη κατὰ τὴ διάρκεια 15 χρόνων ἡ θνησιμότητα ἀπὸ τὸν καρκίνο στοὺς ἄνδρες ἔχει σταθεροποιηθεῖ καὶ στὶς γυναῖκες σημειώνεται εὐκρινῆς τάση πρὸς μείωση. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἐνισχύουν τὴν αἰσιοδοξία μας στὴν ἐργασία πάνω σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ πραγματοποίηση τῶν ἐρευνῶν σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα στὴν προβλεπομένη προϋεσμία θὰ εἶναι ἐπιτυχής.

ΝΙΚΟΛΑ Ι. ΜΠΛΟΧΙΝ

Ἡ ἀντιπολίτευση στὴ Χιλὴ συσπειρώνεται ἐναντίον τοῦ Πινοσέτ

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἀλλὰ ποὺ δὲν μπόρεσε νὰ διατηρήσει. Ἱστορικά, ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Ἀλλιέντε, ὄχι σὰν προσώπου, ἀλλὰ σὰν ἐκφραστῆ καὶ ἐφαρμοστῆ μιᾶς συγκεκριμένη ἰδεολογίας μέσα ἀπὸ μιὰ πρακτικὴ τοῦ σοσιαλισμοῦ, κρίνεται τώρα ἀπὸ παλιοὺς συνεργάτες του σὰν «μοιραία». Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ στενοὺς συνεργάτες τοῦ Ἀλλιέντε, ὁ Οὔγκο Σέμελμαν, ἀλλοτε μέλος τῆς Κ.Ε τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος τῆς Χιλῆς καὶ διευθυντὴς προγράμματος ἀγροτικῆς μεταρρύθμισης στὴν κυβέρνηση Ἀλλιέντε, σήμερα καθηγητὴς στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Μεξικοῦ, ἔγραψε μιὰ μελέτη πάνω στὰ προβλήματα καὶ τὴν ἐξέλιξη τοῦ χιλιανοῦ μετασχηματισμοῦ ἀπὸ τὸ 1970—73. Σ' ἕνα σημεῖο τῆς μελέτης σημειώνει:

«Ἡ χιλιανὴ ἐμπειρία θέτει ὡμὰ ἕνα ἐρώτημα: εἶναι δυνατὸν νὰ νικηθεῖ ἡ ἀστικὴ τάξη μὲ τὸ νὰ μποῦμε στὸ ἴδιο τὸ κάστρο της; Στὴν περίπτωση τῆς Χιλῆς, ἡ ἥττα τῆς λαϊκῆς κυβέρνησης εἶναι μιὰ τραγικὴ ἀπάντηση. Γιατὶ ἡττήθηκε ἡ λαϊκὴ κυβέρνηση: Μιὰ ἐπαναστατικὴ διαδικασία χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἕνα σωρὸ σημαντικὰ περιστατικὰ ἀπὸ πολλαπλὰ τυχαῖα γεγονότα, ποὺ πρέπει ὅμως νὰ ὁδηγηθοῦν ἀπὸ μιὰ ἑνιαία θέληση: τὴν πολιτικὴ καθοδήγηση. Ἀληθινά, ὅπως οἱ μπολσεβίκοι μπόρεσαν νὰ ὑπερηφανεύσουν τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ ἐνκαθιδρύσουν μιὰ ἐπαναστατικὴ ἐξουσία στὴ Ρωσία, ἔτσι κι' ἕνα λάθος πολιτικῆς καθοδήγησης ἐμπόδισε στὴ Χιλὴ τὴ μετατοπὴ ἑνὸς θριάμβου ποὺ μποροῦσε νὰ γίνει ἡ ἐπανάσταση».

ΑΠΟ ΤΟΝ «ΑΣΤΙΣΜΟ» ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Ὁ Σόμελμαν προχωρεῖ σὲ ἀνάλυση τῶν συγκεκριμένων καταστάσεων ποὺ ὑπῆρχαν στὴ Χιλὴ ὅταν ὁ Ἀλλιέντε ἀποφάσισε νὰ περάσει τὴ χώρα ἀπὸ τὸν «ἀστισμὸ» ποὺ τὴ διέκρινε, στὸ σοσιαλισμό. Ἡ χιλιανὴ δεξιὰ ποὺ ὑπῆρχε, ἦταν ἤδη μιὰ «προχοπέδη» γιὰ ἀπρόσκοπτη μετάβαση ἀπὸ τὸ ἕνα εἶδος διακυβερνήσεως στὸ ἄλλο. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθεῖ ἕνα παράδειγμα, γιὰ νὰ καταδειχθεῖ τὸ κλίμα μέσα στὸ ὁποῖο ὁ Ἀλλιέντε ἐπεχείρησε τὴν ἐπανάστασή του χωρὶς ἐπαρκῆ πολιτικὴ καθοδήγηση — πρᾶγμα μοιραῖο τελικά:

Ἐδῶ καὶ πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια. ὅταν χριστιανοδημοκράτες καὶ ἀριστεριστὲς φοιτητὲς πρότειναν ἕνα πρόγραμμα ἐκδημοκρατισμοῦ τῶν σχολείων, προώθησης τῆς κοινωνικῆς ἔρευνας καὶ ἀλλαγῆς τοῦ τρόπου διδασκαλίας ἡ δεξιὰ ἔσπευσε νὰ ἀντιδράσει μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις της, χαρακτηρίζοντας τὸ πρόγραμμα σὰν «εἰσαγωγὴ γιὰ κομμουνιστικὴ διείσδυση". Τὸ ζήτημα προκάλεσε τότε ἀντιδράσεις καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ δεξιὰ «ἀπέτυχε» στὴν ἐκστρατεία της. Τὸ πρόγραμμα ἄρχισε νὰ ἐφαρμόζεται, ἀλλὰ ὅταν ἔγινε ἡ δικτατορία, ὁ στρατὸς τὸ κατήργησε στηριζόμενος στὴν ἀντίδραση τῆς δεξιᾶς, ποὺ εἶχε ἐκδηλωθεῖ πρὶν ἀκόμη ἐκλεγεῖ πρόεδρος ὁ Ἀλλιέντε. Μ' ἄλλα λόγια, ἡ ἀστικὴ ἀντίληψη ἦταν βαθεια ριζωμένη στὴ Χιλή. Κι' αὐτὸ ἦταν ἕνα σοβαρὸ ἐμπόδιο, ποὺ ἔπρεπε νὰ ξεπεράσει ὁ Ἀλλιέντε.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

«Μὲ τοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους, γράφει, ἡ συμμαχία ἦταν ἀπαραίτητη, γιατὶ παρ' ὅλο τὸ χαρακτῆρα τους σὰν ὁμάδα — ὄργανο τῆς ἀστικῆς τάξης, πολλὰ στρώματά της ἦταν ἱκανὰ ν' ἀναπτύξουν αὐτόνομα συμφέροντα. Γιὰ ν' ἀποδείξουμε τὸν ὀργανικὸ χαρακτῆρα τους μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τὴ διαίρεση τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος στὸ κόμμα Ριζοσπαστικὴ Δημοκρατία κι' ἀργότερα στὸ κόμμα Ριζοσπαστικὴ Ἀριστερά, ποὺ συνετέλεσαν στὸ νὰ δυσκολέψουν τὶς δυνατότητες συμφωνίας μὲ τὴ Χριστιανικὴ Δημοκρατία. Ἀντίθετα, σὰν ἀποτέλεσμα αὐτονομίας τῶν στρωμάτων αὐτῶν ἀπέναντι στὴ κυρίαρχη μερίδα, μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε τὴ συμπεριφορὰ τῆς μερίδας τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος ποὺ μοιράστηκε ὡς τὸ τέλος τὶς εὐθύνες τῆς κυβέρνησης.

Ἡ ἀδετεροποίηση τοῦ στρατοῦ παρουσίαζε τὸ πιὸ σύνθετο πρόβλημα ἀναφορικὰ μὲ τὴ χρησιμοποίηση τοῦ ἀστικοῦ κράτους σὰν ὄργανο ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας. Μ' αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔπρεπε ν' ἀναπτύξουμε τὰ συμφέροντά του σὰν θεσμοῦ, πρᾶγμα ποὺ προσπάθησε νὰ κάνει ὁ πρόεδρος Ἀλλιέντε, ἀλλὰ χωρὶς ὑποστήριξη τῶν κομμάτων, ἰδιαίτερα τοῦ σοσιαλιστικοῦ. Γι αὐτὸ καὶ ἡ προσπάθειά του δὲν μπόρεσε νὰχει τὴν ἀπαραίτητη δύναμη καὶ συνοχή. Ἡ μόνη πραγματικὴ δυνατότητα, ποὺ εἶχαν οἱ λαϊκὲς δυνάμεις ἦταν νὰ ἀδετεροποιήσουν τὶς ἐνδεχόμενες στρατιωτικὲς ἐπεμβάσεις, ἐναρμονίζοντας τὰ συμφέροντα τῶν στρατιωτικῶν σὰν θεσμοῦ, μὲ τὴ γενικὴ πολιτικὴ ἀλλαγῶν τῆς κυβέρνησης τῆς χώρας».

Μ' αὐτὴ τὴ βασικὴ διάκριση, ὁ παλιὸς συνεργάτης τοῦ Ἀλλιέντε θέλει νὰ δώσει τὸ μέτρο τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Βέβαια, τὸ πρόβλημα εἶναι πολυσύνθετο καὶ δὲν χωράει δογματισμούς. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ πεῖ τὶ ἀκριβῶς φταίει περισσότερο καὶ τὶ λιγότερο Ὅλα μαζὶ τὰ «λάθη τακτικῆς» ἢ ἡ ἀνωριμότητα τῶν συνθηκῶν γιὰ γρήγορη ἀλλαγή, ἴσως δίνουν τὴν ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα γιατὶ δὲν μπόρεσε ὁ Ἀλλιέντε νὰ ὁλοκληρώσει τὶς προσπάθειές του. Ὁ Πινοσέτ, ποὺ τὸν ἀνέτρεψε, δὲν ἦταν ἀπὸ αὐτούς, ποὺ θὰ «οὐδετεροποιοῦσαν τὶς ἐνδεχόμενες ἐπεμβάσεις» τοῦ στρατοῦ. Ἦταν ἕνας φασίστας ποὺ ἐγκαθίδρυσε ἕνα φασιστικὸ καθεστώς. Αὐτὸ δὲν εἶναι «οὐδετερότητα»....

Σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο σήμερα. ἡ Χιλὴ εἶναι τὸ «πρότυπο τῆς καταπιεζόμενης χώρας. Ἡ χήρα Ἀλλιέντε, οἱ αὐτοεξόριστοι ἡγέτες κομμάτων, καὶ συνεργάτες τοῦ "μεγάλου προέδρου» πνευματικοὶ ἄνθρωποι τῆς Χιλῆς, περιοδεύουν στὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης, ζητῶντας τὴν συμπαράσταση τῶν δημοκρατικῶν κυβερνήσεων καὶ πολιτῶν, στὸν κοινὸ ἀγῶνα τους ἐναντίον τῆς δικτατορίας. Ζητοῦν συμπαράσταση καὶ φωνὴ δισμαρτυρίας γιὰ τὴν παρατεινόμενη φυλάκιση πάνω ἀπὸ 2.000 πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ Πινοσέτ, γιὰ τοὺς 20.000 σπουδαστές, ποὺ ἀποβλήθηκαν ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα διοικοῦν στρατιωτικοὶ στὴ θέση τῶν πρυτάνεων, γιὰ τὴν ἀφόρητη λογοκρισία στὸν τύπο καὶ στὰ εἰσαγόμενα βιβλία, γιὰ τὶς διώξεις τοῦ καθεστῶτος ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας, γιὰ τὴν ἐξαθλίωση, τὴν πείνα, τὴν ἀνεργία, τὰ βασανιστήρια, τὴν περιφρόνηση τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τὴν τρομοκρατία τῆς φοβερῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, ποὺ ἔχει τὸν «ἀθῶο» τίτλο: Ἐθνικὸν κέντρον πληροφοριῶν.

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικό
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ"
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ

ΔΟΡΥΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΠΛΟΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

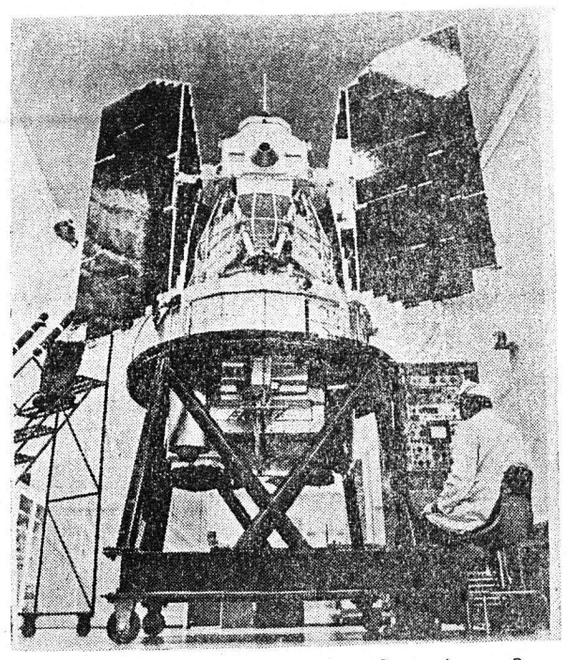

Ὁ τρίτος καὶ πιὸ τελειοποιημένος δορυφόρος τῆς σειρᾶς Λάντσατ γιὰ τὴν προστασία τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς Γῆς ὑποβάλλεται σ' ἕνα τελευταῖο ἔλεγχο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκτόξευσή του ποὺ ἔγινε μὲ ἐπιτυχία ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια. Καινοτομίες στὰ ἀνιχνευτικὰ ὄργανα τοῦ δορυφόρου δίνουν κατὰ 50 τοῖς ἑκατὸ καθαρότερη εἰκόνα καὶ κάνουν δυνατὴ τὴν ἀναγνώριση περιοχῶν μέχρι καὶ ἑμβαδοῦ δύο στρεμμάτων. Ἄλλα ὄργανα παρατηροῦν — ἡμέρα καὶ νύχτα — τὶς ἀλλαγὲς θερμοκρασίας στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους. Μιὰ πλήρης περιστροφὴ τοῦ Λάντσατ 3 γύρω ἀπ' τὴ Γῆ διαρκεῖ 18 ἡμέρες

"Ἔχουν περιορίσει τὶς διεκδικήσεις των οἱ Ἰταλοὶ ἐργάτες

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ Η ΑΝΕΡΓΙΑ

ΡΩΜΗ. Οἱ Ἰταλοί, οἱ ὁποῖοι πρὸ ἑξ μόλις μηνῶν, ἦσαν αἰσιόδοξοι διὰ τὴν θετικὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας των, εἶναι, τώρα ἀπαισιόδοξοι, διότι αἱ ἐνδείξεις τὰς ὁποίας διέβλεπαν τότε, δὲν ἐπέφεραν τὰς ἀναμενομένας βελτιώσεις εἰς τὰ σοβαρὰ οἰκονομικὰ των προβλήματα.

Ἅπαντες συμφωνοῦν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ χώρα. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἦτο μέχρι πρὸ τινος πολιτικὴ κρίσις καὶ ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ Ἄλντο Μόρο, ἡ ὁποία ἔχει ἀναστατώσει τὴν χώραν, ἐμποδίζουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν προγραμμάτων. Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχει διάχυτον τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας θὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐπίλυσιν τῶν Ἰταλικῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων.

Δύο θὰ εἶναι οἱ πρώτιστοι στόχοι τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν:

1) Νὰ ἐπιβραδυνθῇ ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ἐλλείμματος τοῦ δημοσίου τομέως, ἂν ὄχι νὰ μειωθῇ πραγματικῶς τοῦτο.

2) Νὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγικότης τῶν Ἰταλῶν ἐργαζομένων διὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ συναγωνιστικότης τῶν ἐξαγωγῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ ὑγεία τῆς χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἔλλειμμα, οἱ οἰκονομολόγοι συμφωνοῦν ὅτι ἡ χώρα θὰ εἶναι τυχηρά, ἂν δυνηθῇ νὰ τὸ διατηρήσῃ εἰς τὰ ἐπίπεδα, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀνέλθει πέρυσι.

Ὅσον διὰ τὴν παραγωγικότητα, ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων ἐμφανίζει ὡρισμένα ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ δοκιμασία θὰ γίνῃ κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν μεγάλων ἐργατικῶν συμβάσεων, περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ δεῖκται οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐμπνεύσει πρὸ ἑξαμήνου κάποιαν αἰσιοδοξίαν, ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν θετικοί. Τὸ ἔτος ἔληξε μὲ πλεόνασμα εἰς τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, ἐν παρόμοιον δὲ πλεόνασμα, ἂν καὶ μικρότερον κάπως, προβλέπεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ὁ πληθωρισμὸς φαίνεται νὰ ἔχῃ τεθῇ ὑπὸ ἔλεγχον εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν διατηρηθῇ κάτω τοῦ 15ο)ο. Παραλλήλως, ἡ Ἰταλικὴ λιρέττα δεικνύει μίαν συνεχῆ σταθερότητα.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀνεργία παραμένει ἀπαραδέκτως ὑψηλή. Σήμερον, ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰταλῶν ἀνέργων ἀνέρχεται εἰς 1,5 ἑκατομμύριον, ἤτοι εἶναι ἴσος πρὸς τὸ ἕν τέταρτον τοῦ συνόλου τῶν ἀνέργων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Λεδομένης τῆς ὀταιομιότητος τῆς οἰκονομίας, δὲν προβλέπεται βελτίωσις, διὰ τὸ τρέχον, τουλάχιστον, ἔτος.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἰταλικῶν συνδικάτων ἀναγκάζονται νὰ ἀκολουθήσουν μίαν πολιτικὴν περιορισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεών των. Τὰ μικρά, ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα τῆς στάσεως αὐτῆς τῶν συνδικάτων ἐνεφανίσθησαν κατὰ τὸν Ἀπρίλιο ὅταν οἱ ἐργάται τῆς ἑταιρείας «Φίατ», συνεφώνησαν νὰ ἐργάζωνται ὑπερωριακῶς διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ ἑταιρία νὰ ἀντιποκριθῇ εἰς τὰς παραγγελίας του δημοφιλοῦς μοντέλου «Τζουλιέττα». Τὸ παρελθὸν φθινόπωρον μία παρομοία αἴτησις τῆς ἑταιρείας πρὸς τοὺς ἐργάτας της εἶχεν ἀπορριφθῆ μὲ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι, ἐφ' ὅσο εἰς τὴν χώραν ὑπάρχουν τόσοι ἄνεργοι, αἱ ἑταιρεῖαι θὰ πρέπει νὰ προσλαμβάνουν περισσότερους μονίμους ἐργάτας, ἀντὶ νὰ πληρώνουν ὑπερωρίας εἰς τοὺς ἤδη ἐργαζομένους.

Ἡ μείωσις τοῦ δημοσίου ἐλλείμματος θὰ ἐνεθάρρυνε τὰς ἐπενδύσεις κεφαλαίων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν τομέα. Μὲ τὸν τρέχοντα ρυθμὸν τῶν δημοσίων δαπανῶν, οἱ διάφοροι τομεῖς τῆς Ἰταλικῆς διοικήσεως θὰ ἔχουν, ὡς ὑπολογίζεται, ἐφέτος συνολικὸν ἔλλειμμα 35 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, ἤτοι κατὰ 50ο)ο περισσότερον τοῦ ἐλλείμματος τοῦ περυσινοῦ ἔτους.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν. οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ἐχρησιμοποίησαν τὰς δημοσίας δαπάνας ὡς κύριον ὄργανον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Τώρα, ὅμως, οἱ πολιτικοὶ συμφωνοῦν, ὅτι ἐγένετο κατάχρησις τοῦ μέτρου, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέλθουν δειναὶ ἀρρυθμίαι εἰς τὴν Ἰταλικὴν οἰκονομίαν. Παρ' ὅλας, ὅμως, τὰς καλὰς προθέσεις διὰ τὴν περικοπὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν, εἶναι ἀμφίβολον ἂν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις θὰ φανῇ ἱκανὴ νὰ κάμῃ οὐσιώδεις περικοπάς, ἢ ἂν θὰ εὕρῃ τὸ θάρρος νὰ προβῇ εἰς μεγάλας αὐξήσεις τῶν φόρων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Φάσεις» τοῦ κ. Παπαγγέλου

Ὁ κ. Ρόης Παπαγγέλου ἀπὸ τὸ Λονδῖνο ποὺ μένει εἶναι παραγωγικότατος. Πέρυσι μόνο μᾶς ἔδωσε τρεῖς ποιητικὲς συλλογὲς καὶ τώρα (1978) ἐκδίδει στὴν Ἀθήνα τὴ δωδέκατη μὲ τὸν τίτλο «Φάσεις». Γράφει τὴ νέα ποίηση καί, ὅπως ζεῖ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ δέχεται τὶς ἐπιδράσεις του σὲ ὅλα, εἶναι ἀρκετὰ πρωτότυπος, μάλιστα τὰ τελευταῖα του κείμενα εἶναι θεατρικὰ σχέδια τὸ περισσότερο. Εἶναι πολὺ ἐκφραστικὸς καὶ προσέχει πολὺ στὴ φράση του καὶ τὴ μορφὴ τοῦ στίχου του ποὺ εἶναι ἐπαναλαμβάνω, ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσωπευτικοὺς τῆς νέας τέχνης.

Κ. Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Δύο ἑκατομμύρια ἄνεργοι στὶς ἐννέα χῶρες τῆς ΕΟΚ

Θὰ ὀξυνθῆ τὸ πρόβλημα στὰ προσεχῆ ἔτη

ΠΑΡΙΣΙ. Τὸ ὁλοένα αὐξανόμενο κύμα τῶν ἀνέργων νέων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, κλονίζει τὴν οἰκονομία καὶ ἀπειλεῖ τὴν πολιτικὴ σταθερότητα ἀρκετῶν χωρῶν.

Εἶναι, ἴσως, ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἕνας τόσο μεγάλος ἀριθμὸς ἀποφοίτων ἀπὸ πανεπιστημιακὲς σχολὲς δὲν μπορεῖ νὰ βρεῖ δουλειά. Οἱ νέοι ποὺ ἔβγαλαν μόνο τὸ γυμνάσιο, ἀντιμετωπίζουν ἀκόμη μεγαλύτερες δυσκολίες στὴν ἀνεύρεση ἐργασίας.

Οἱ ἐννέα χῶρες — μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας ἀπαριθμοῦν πάνω ἀπὸ δύο ἑκατομμύρια ἄνεργους νέους, ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὸ 35ο)ο ὅλων τῶν ἀνέργων ποὺ ὑπάρχουν σ' αὐτὰ τὰ κράτη. Στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Ἰταλία ἀποτελοῦν τὸ 50ο)ο τῶν ἀνέργων εἶναι νέοι. Οἱ νέοι ἀντιπροσωπεύουν τὸ 41ο)ο τῶν ἀνέργων στὴν Ὁλλανδία, τὸ 39ο)ο στὴ Γαλλία τὸ 34ο)ο στὸ Βέλγιο καὶ 27ο)ο στὴ Δυτικὴ Γερμανία.

Τὸ τεράστιο πρόβλημα τῆς ἀνεργίας τῶν νέων δὲν εἶναι ἕνα φαινόμενο ποὺ ἐμφανίζεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὶς δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες. Γενικὰ στὶς βιομηχανικὲς χῶρες — συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἰαπωνίας — ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων νέων ἀνέρχεται σὲ ἑπτὰ ἑκατομμύρια.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ

Μέχρι πρὶν μερικὰ χρόνια, ὁρισμένες δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες δὲν ἀντιμετώπιζαν τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Ἡ οἰκονομικὴ ὕφεση, ὅμως, ποὺ μαστίζει τὴν Εὐρώπη ἀπὸ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας τοῦ 1970, μετέτρεψε αὐτὴ τὴν κατάσταση καὶ δὲν ὑπάρχουν βάσιμες ἐλπίδες ὅτι τὰ ἀμέσως προσεχῆ χρόνια. οἱ ἄνεργοι νέοι θὰ ἀπορροφηθοῦν. Ἀντίθετα. μάλιστα, τὸ πρόβλημα θὰ ἐπιδεινώνεται σ' ὅλες τὶς δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες.

Οἱ σημερινοὶ νέοι, προϊόντα τῆς ἐκρήξεως τῶν γεννήσεων ποὺ σημειώθηκαν κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ '50, θὰ κατακλύσουν τὴν ἀγορὰ ἐργασίας κατὰ τὰ ἑπόμενα ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ χρόνια, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ὁ ἀ